

Боріться за соціальне забезпечення від безробіття! Розбийте заборону радянських товарів до Канади!

РАБСТВО НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

Жовтоблукна преса як в старому краю, так і по цей бік океану широко розписується про "примусову працю" в Радянському Союзі та пише різні інші брехні про країну Рад. Але нічого та преса не пише про справжнє рабство на землях Західної України, що її окупували польська, румунська та чеська буржуазія. В день першого травня треба це пригадати дражнучим.

В антирадянському хорі рабовласницької капіталістичної преси про "примусову працю" в СРСР можна почути й версифіковані гавкання західно-українських ундо-фашистських і петлюрівських газет. Ці підсилювачі особливу увагу, звісно, приділяють "Радянській Україні". Зіспиритістю досвідчених наклепників вони версифікують переважно про те, що, мовляв, "москалі гноблять, вислизують, поневолюють українців". Цієї старої наклепницької пісні вони співають поруч із дитирамбами на адресу підсудчини, поборюючи дивлячись на підсудників, як на майбутніх "визволителів совітської України".

Зате марно було б шукати в цих плазуючих газетах хоча б будь-якого натяку про умови праці західно-українського наймитства, що його нещадно вислизують і польські поміщики й "рідні" західно-українські куркулі. Про те, що ці умови є справді рабські, дізнаємося тільки з таких поодиноких газет, як "Сельроб", "Сила". Та й вони не можуть змалювати становища західно-українського сільсько-господарського робітництва більш-менш докладно. Підсудчиківська цензура аж надто "підкачує" про них. Майже в кожному числі, ніби якийсь "гасло" є красномовне "по конфіскації надклад другий". Але й у цьому новому числі частенько буває більше білих плям, ніж текстів. Та все ж серед цих білих плям, натрапляємо подекуди на матеріал, який дає змогу уявити ті жахливі, справді рабські умови, що в них перебуває західно-український сільсько-господарський пролетаріат.

"На фільварку Голоби, — пише, наприклад, "Сельроб", — фюралів (наймит коло коней) приймає властителька Падлевська, яка має вісім фільварків. Приймає на таких умовах: кожний фюрал, що стає на службу, мусить, крім себе, дати ще двох подених робітників. Це значить, що він мусить бути сімейним, і то старшим, батьком родини, бо з усієї родини найменше два члени мусять бути здібні до поденної роботи. Фюрал має працювати щодня від 6 години ранку до 6 години вечора, але крім цього фюрал повинен доглядати коней на стайні перед шестю ранку й після 6 год. вечора, отже в дійсності доводиться йому працювати від зорі до зорі".

РАДЯНСЬКА МОЛОДЬ ВЧИТЬСЯ

Молодь в Радянському Союзі не тільки навчається в школах, але й у фабриках коло машин набирається технічного знання, змалку призначається до великої суспільної праці. На powyшому образку показано молодь в часі практичної науки коло машин.

ПРОТИ ПОЛІЩИННО-ФАШИСТСЬКОГО ТЕРОРУ! — ДЕПОРТАЦІЇ ЧУЖИНЦЬКИХ РОБІТНИКІВ! — КАПІТАЛІСТИЧНОЇ АГЕНТУРИ СОЦІАЛ-ФАШИСТІВ АЕЛПІНИКІВ! — БРЕД-ЛАЙНІВ, СУПОВИХ КУХОНЬ І ВОШИВИХ ПРИМІЩЕНЬ ДЛЯ СПАННЯ! — ПРИМУСОВОЇ ПРАЦІ В ДЕРЖАВНИХ КЕМПАХ ТА МІСЬКИХ ВУД-ЯРДАХ!

ріяту ще погіршується. Поміщики й куркулі, перекладаючи весь тягар кризи на виснажені сплини робітників, вдаються до ще жорстокішого визиску та дальшого зменшення платні сільсько-господарським робітникам. Скрізь на Західній Україні поміщикам і куркулям ретельно в цьому допомагають фашисти й соціал-фашисти, як от "християнські демократи", ППС, УСДРП, УСРП, "які, — мовляв, "Сельроб", — мають "патент" на це через різні їхні професійні спілки, різні "сеїби" (непесивська спілка сільсько-господарських робітників).

Ці спілки, між іншим, саме тепер складають своєрідні "колугоди" з поміщиками й куркулями на 1931—32 рік. За угодами цими, особливо коли взяти на увагу надзвичайне падіння цін на пашню (сільсько-господарським робітникам платять пашню), торішні заробітні зменшилися майже на сорок відсотків. За соціал-фашистсько-поміщицькими "угодами" працювати мусять не тільки сам робітник, а й його жінка, довівши три рази на день корів. За це їй "платять" від 8 до 10 золотих на місяць, тобто фактично вона працює майже даремно.

Між іншим, у подібній торішній соціал-фашистській "колугоді" був пункт, за яким поміщик "не мав права" звільняти робітника без відповідної допомоги, якщо той пропрацював... 25 років. Звісно, й тоді цей пункт мав, власне, формальний характер. Поміщик викидав робітника на вулицю, коли хотів. А цього року соціал-фашистський професійний пішли на дальші поступки поміщикам та, глумлячись, замінили в тому пункті 25 років на 35, пропрацювавши які сільсько-господарський робітник може сподіватися на допомогу в розмірі "50 відсотків нормального заробітку".

Звичайно, угоди, які складають соціал-фашистські професійні спілки з поміщиками, є простісеньке шахрайство й спосіб обдурювати робітників. Поміщик охоче підписує такі угоди, бо вони, власне, ні до чого їх не зобов'язують. Поміщик любенько собі порушує угоду, коли хоче, зменшуючи їй ту злиднену платню, яку за нею визначено. Зате в угоді він дає собі до рук зброю, щоб відбиватися під час страйків від вимоги сільсько-господарського робітництва збільшити заробітну платню. "Як це так? — галасують тоді поміщики: — Збільшити зарплатню? Не можна! Угода — то є закон,

ЗА СВОБОДУ ДЕМОНСТРАЦІЇ, СЛОВА, ПРЕСИ! — ОБОРОНУ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ! — РЕВОЛЮЦІЙНІ ТРЕПД-ЮНІ І ЄДИНИЙ ФРОНТ РОБІТНИЦТВА ПОНАД ГОЛОВИ СОЦІАЛ-ЗРАДНИКІВ! — НЕГАЙНУ ДОПОМОГУ БЕЗРОБІТНИМ ГОТІВКОЮ! — КОМУНІСТИЧНУ ПАРТІЮ! СОЦІАЛІСТИЧНУ РЕВОЛЮЦІЮ! — ВСЕСВІТНІЙ ЖОВТЕНЬ!

ДО РЕВОЛЮЦІЙНИХ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В МОНТРЕАЛІ

Дорогі Товариші:

Через кілька років — тисячі кравецьких робітників Монреалу, як також цілої Канади працювали серед незносимих обставин, були залежні від ласки брутальної експлуатації босів, форманів, були цілковито неорганізовані або закріпощені бюрократами і провідникам компанійних юній, які зцілого серця служили босам, втихомирюючи робітників і стримуючи їх від бойової боротьби, зраджуючи в той спосіб інтереси тисячів робітників і продаючи їх босам.

Через останні три роки класовосвідомі кравецькі робітники, при підтримці тисячів робітників інших індустрій будують Індустріальну Юнію Кравецьких Робітників Канади, як засіб до поборення зростаючого експлуатаційного апетиту босів та зрадливих компанійних юній Інтернейшенал, щоб через рішучу боротьбу вибороти кращі умови і завести юнійну контролю в шапах.

Щоб вище сказане досягнути, то крім консолідації всіх пашин сил в юній, ми намагаємо французького організатора,

щоб поорганізував тисячі французько-канадських робітників, зайнятих в кравецькій індустрії і які становлять величезну більшість кравецьких робітників в місті Монреалі.

В тій цілі Індустріальна Юнія влаштовує базар в днях 7, 8 і 9 травня в Енекс Гол. Треба надіятися, що кожна революційна організація зробить все можливе, щоб базар випав успішно. Хай це послужить за відозву, щоб ви не занедбали нагоди придбати для базару річей, продавати тикети і т. ін.

Товариші, чи ваша організація обговорювала цю справу, коли ні, то зробіть це негайно і дайте нам знати якнайскорше про ваше рішення.

Висилайте двох делегатів на базарову конференцію, яка збирається кожного понеділка в юнійному офісі в год. 8.30 вечером.

Надіючись на ваше повне попертя і кооперацію.

Остаємося з тов. привітом, Базарова Конференція, Індустріальна Юнія Кравецьких Робітників, 286 St. Catherine St., West Montreal, Que.

ЧЕРВОНІ ІСКРИ

— Гей, гей, хлопці, з айселі! — де ви? Чому не берете провуду над безробітними? — запитує консервативна вінніпегська газета "Трибюн". — Навіщо ви ждете на цьому світі? Комунисті грозять нам (капіталістам), а ви мовчите? Домагаємося від вас серйозніших кроків проти комунистичної небезпеки. Поспішайте нам на поміч.

— Ми готові, мр. "Трибюн" — відповідають лейборити в тій же самій "Трибюн". — Вже беремо контролю над безробітними, бо комунистичний провід не є корисним для громадянства. А де ви, панове, були до цього часу? — запитують безробітні. — А чи не ваш це парвотіт, Флай домагався в міністерській раді ухвалення закону, що заборонив би безробітним сходиться на свої мітінги на Маркет сквер? Нема вам місця між безробітними. Джан Квін про це переконався, коли його безробітні висвітали біля парламенту.

Прем'єр Бенет сказав делегації ВЮЛ, що їздила до оттавського парламенту з домаганням державного забезпечення від безробіття, що робітники тому бідуєть і голодують, що вони, коли працюють, то не заощаджують грошей.

Ось де корінь лиха. Прем'єр Бенет "ощадний" чоловік. От він своїй сестрі, яка недавно вийшла заміж, "перепив" не багато лише два мільйони доларів.

"Ощадний" чоловік! Сказав прем'єр Бенет, що в західній Канаді між фермерами нема ніяких недостач. Вони їздять автомобілями, оруть тракторами і т. ін. Не сказав прем'єр Бенет, як можуть фермери обходитися без цієї потрібної машинерії під теперішній час, коли техніка в усіх ділянках продукції досягла свого найвищого вершка? Чи прем'єр Бенет хоче, щоб фермери їздили волами, а орали дерев'яними плугами? Але не сказав Бенет, чи ті трактори та автомобілі заплачені.

Бенет також сказав, що багато фермерів в західній Канаді мають в банках гроші, отже нема ніяких недостач. Прем'єр

певно має на увазі таких фермерів, як сенатор Форк та його подібні.

Мейор Веб хоче депортувати всіх комунистів і таким способом думає усунути безробіття. Безробітні певно не знайдуть, що вони голодні, як би їм цього не сказали комунисті. Комунистична наука сильна, коли буржуазія не може її побити своєю наукою, а старается вживати силу влади до побивання комунистичної науки.

Це вже не є "фейр-плей".

Після висловів редактора "У.Г.", то на демонстрації безробітних у Вінніпегу 15 квітня був лише "безробітний Поповіт". То чьому, що редакторській раді ухвалення закону, що заборонив би безробітним сходиться на свої мітінги на Маркет сквер? Нема вам місця між безробітними. Джан Квін про це переконався, коли його безробітні висвітали біля парламенту.

Пусте! В редактора "У.Г." очі, як цибулі. Ось це так недавно тому, як він в своїй газеті писав, що Полович є одним з багатих фермерів в Онтеріо, а зараз він цього самого "багатого фермера" побачив на демонстрації.

Якісь облудні очі в того редактора.

"У.Г." написав про українську робітничо-фермерську делегацію, що вона вже виїхала до Радянського Союзу. Зацікавило його й це. В "УРВ" було педано виразно, що одинацять делегатів виїхали організаційним коштом, себто за гроші, які зложили наші організації та поодинокі робітники і фермери, а п'ятьох делегатів виїхали своїм власним коштом, себто за свої власні гроші.

Редактор "У.Г." каміньки на демонстрації міг бачити, а цього в "УРВ" не міг бачити. І він собі написав по своєму, що "своїм коштом виїхало лише п'ятьох, а проті одинацять — чужим".

Тепер представмо собі, які правдиві вісті поміщує редактор "У.Г." зпоза Вінніпегу, а спеціально з Європи. Один цаль ступити, а два ярди збреше. Дротака.